



Inflatiedoelstelling ecb te rigide

Auteur(s):

Financiële diensten Amsterdam

Verschenen in:

ESB, 88e jaargang, nr. 4392, pagina 23, 10 januari 2003

Rubriek:

Statistiek

Trefwoord(en):

De inflatie in de eurozone blijft maar boven de twee procent, de streefwaarde van de ecb, steken. Ondanks de economische neergang vertoont de inflatie nauwelijks een duidelijke neerwaartse trend en divergeren de inflatiepercentages tussen de verschillende lidstaten.

Over de laatste jaren blijkt dat bij een hoogconjunctuur een convergentie van de inflatiepercentages van de verschillende landen in de eurozone plaatsvindt en dat er in een economische neergang sprake is van een divergentie. Dit is in tegenstelling tot de vs, waar de inflatieverschillen tussen de verschillende regio's zowel in een hoog- als een laagconjunctuur redelijk stabiel blijven.

De oeso stelde onlangs in een studie dat een divergentie van de inflatie tussen de verschillende lidstaten niet per se slecht is. In de eurozone, waar door rigiditeiten het aantal aanpassingsmechanismen om verschillen in economische ontwikkeling te pareren beperkt is, bestaat een grotere noodzaak tot aanpassingen via de relatieve prijzen en lonen in de verschillende lidstaten. Het gebrek aan mobiliteit in de arbeidsmarkt is één van de rigiditeiten. Terwijl in de vs een groeivertraging in een regio gepaard gaat met een omvangrijke migratie, vindt er in de eurozone nauwelijks emigratie plaats vanuit een land met een zwakke groei naar een ander land met een robuuste economische groei. Het ontbreken van deze arbeidsmobiliteit zou theoretisch gezien dan moeten worden gecompenseerd door aanpassingen in de relatieve prijzen of lonen. Echter, het bestaan van een neerwaartse rigiditeit van lonen en prijzen is een algemeen erkend fenomeen. Bij een veronderstelling dat een divergentie van de economische ontwikkelingen in de eurozone aanhoudt, vraagt de oeso zich openlijk af of een streefwaarde van twee procent van de ecb niet te stringent is om relatieve prijsaanpassingen tussen lidstaten met uiteenlopende groeipercentages toe te staan. Immers, bij gebrek aan alternatieve aanpassingsmechanismen moet een aanpassing via prijzen en lonen lopen. Gegeven de neerwaartse rigiditeit van prijzen en lonen komt de noodzakelijke divergentie mogelijk in conflict met het streven naar een gemiddelde inflatie van minder dan twee procent.